

Croatian
Present Stage Of My Ministry
62-0908

SADAŠNJA FAZA MOJE SLUŽBE

Jeffersonville, Indiana, SAD
8. rujna 1962.

www.messagehub.info

William Marrion Branham

„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

SADAŠNJA FAZA MOJE SLUŽBE

1 ... probuđenje, budući da sam bio jako umoran i iscrpljen. Po putu smo imali mnogo zajedništva, divnih sastanaka, pozdravljajući kršćane s mjesta na mjesto, od gore - po istočnoj obali i također zapadnom obalom gore u Kanadu. I s divnom suradnjom među mnogim različitim denominacijskim crkvama: Skupštine Božje i Ujedinjena Pentekostalna, Crkva Božja, Foursquare i mnoge druge organizacije koje su surađivale, imali smo velike sastanke. Veliki uspjeh, koliko bi se to danas moglo nazvati uspjehom i možda bi ga mnogi nazvali velikim. Ali ja, ja sam za probuđenja. A probuđenje je, nacionalno govoreći, gotovo završeno. I mi smo... Volim vidjeti probuđenje na kojemu se srca zapale, ne dodavanje članova već probuđenje. Naš je Gospod učinio mnoga čudesa iscjeljenja ljudi i, naravno, nekoliko ih se spasilo. A sada kod kuće odmaram neko vrijeme i za nekoliko se tjedana vraćam u službu ako to bude Božja volja.

2 I dakle, ovo je za mnoge ljude i moje prijatelje po cijelom svijetu. Večeras ovdje u Šatoru želim izjaviti, da ste vi, bilo tko od vas, ovdje prisutni mogli biste vidjeti da je večeras u Šatoru zaista toplo. Ljudi su stisnuti i svugdje su okolo, stoje na vratima i vani u svojim automobilima i stvarima i vrlo je vruće, ljudima će biti teško, a i meni također.

Ali sam došao na ovo mjesto jer želim objasniti u kojoj fazi vremena mi živimo prema službi koju mi je Gospod dao. I želio sam to snimiti iz Šatora. To mi je prošlog proljeća došlo na srce, ali sam čekao dok se ne vratim ovdje da bih mogao dobiti snimak toga kako bih ga poslao vama, ljudima po svijetu.

3 Bilo je to prije trideset i dvije godine kada je Gospod Isus, unutar sto četrdeset metara odavde gdje sam ja, gdje stojim sada, ovdje u Jeffersonvillu na križanju Osme i Penn ulice, onog jutra kada sam polagao zaglavni kamen na ovaj Šator, onda je to bila samo močvara. I živio sam ovdje s moje lijeve strane, baš preko puta. Bilo je to prije nego sam se oženio. Živio sam sa svojim ocem i majkom. Gospod Isus me je probudio tog jutra kada je zaglavni kamen imao biti postavljen oko, rano oko šest ujutro. I ja sam neko vrijeme ležao u krevetu sa srcem punim radosti razmišljajući o tom velikom vremenu kada mi je Gospod Bog imao dati šator da u njemu propovijedam. Tada sam bio tek mladić. I tog sam dana... Djevojka s kojom sam izlazio, koja je ubrzo imala biti moja supruga sljedeće godine, trebala je biti s nama na dan kada smo polagali zaglavni kamen.

4 I sjećam se toga jutra kada sam se probudio i ležao u sobi, na katu upravo ovdje u Sedmoj ulici, nešto je reklo: „Ustani na noge.” I ja sam se ustao. I vidio sam nešto poput velikog mjesta i bilo je poput velikog

mjesta kroz koje je protjecala rijeka u - u dolini. I spustio sam se dolje do rijeke i shvatio da je to bilo mjesto na kojem je Ivan Krstitelj bio krstio ljude, a oni su to pretvorili u tor za svinje. I ja sam bio vrlo kritičan prema tome, jednostavno sam govorio da se to ne bi trebalo činiti.

I dok sam bio tamo, Glas mi je progovorio i uzdigao me te sam primijetio Šator otprilike u stanju u kojem je upravo sada, ali je bilo toliko ljudi da su se oni svi zgurali u Šator u tom stanju, otprilike stanje u kojem je sada. I bio sam sretan dok sam stajao za propovjedaonicom govoreći: „Bože, kako si dobar što si mi dao Šator.”

I u taj trenutak mi je Anđeo Gospodnji progovorio i rekao: „Ali ovo nije tvoj Šator.”

5 I potom sam rekao: „Onda, Gospode, gdje je moj Šator?”

I ponovno me je uzeo u Duhu i položio me dolje u šumarak. I dolje tim šumarkom bili su samo redovi stabala koja su stajala u redu, oko šest ili devet metara visoka. I izgledala su poput voćki i bila su u velikim zelenim kantama. I potom sam primijetio da je s moje lijeve i moje desne strane bila prazna kanta na svakoj strani i rekao sam: „Što je s ovima?”

A On je rekao: „U njih trebaš saditi.” Stoga sam istrgnuo granu sa stabla na mojoj desnoj stani te je položio u kantu na desnoj strani i granu na lijevoj strani te je položio u kantu na lijevoj strani. One su brzo izrasle skroz u nebo.

I On je rekao: „Ispruži svoje ruke i skupi plodove toga.” I u jednu je ruku pala velika žuta jabuka, sočna i zrela. A u drugu je ruku pala velika žuta šljiva, sočna i zrela. I rekao je: „Pojedi plodove jer su ugodni.” I jeo sam od jednog i od drugog: vrlo ukusni. Vi znate viziju, mislim da je zapisana u jednoj od knjiga: „Životna priča” ili „Prorok posjećuje Afriku”.

6 I upravo tada sam podigao ruke i vičući slavio Boga. I odjednom se taj Ognjeni Stup spustio nad vrhovima tog drveća i rika i munja je zasijala i vjetrovi su zaista snažno zapuhali i lišće se na drveću počelo micati. I pogledao sam skroz dolje, bilo je to u obliku ovog Šatora, onako kako je sada. A na kraju gdje je imala biti propovjedaonica, bila su tri stabla i ta su tri stabla poprimila oblik triju križeva. I primijetio sam da su i šljive i jabuke bile skupljene u nakupinama oko srednjeg križa. I potrčao sam zaista brzo vičući iz sveg glasa te pao dolje na taj križ, ili pokraj križa, i zagrlio ga. I vjetrovi su počeli drmati, i plodovi s križa, i pali su svugdje oko mene. I bio sam toliko sretan, samo sam se radovao. I rekao je: „Pojedi plodove jer su ugodni.”

7 Tada je taj Vatreći Krug pozvao, rekao je: „Žetva je zrela, ali je radnika malo.” I rekao je: „Dakle, kada ponovno dođeš k sebi ili iziđeš iz ovoga, pročitaj 2 Timoteju 4 - 2 Timoteju 4.” I zatim sam došao k sebi. I

stajao sam tamo rukom trljajući svoje lice. I upravo tada, u kutu sobe, sunce je jako sjalo, onda mora da sam bio u viziji sat vremena ili više i rekla je: "2 Timoteju 4." I brzo sam posegnuo za svojom Biblijom i pročitao 2 Timoteju 4.

8 Dakle, želim to sada pročitati. I koliko kod da se to činilo čudnim, dok sam čitao ovo u 2 Timoteju 4, mjesto na kojem sam se zaustavio, a mnogo sam puta o tome propovijedao ovdje u Šatoru, čini se čudno da se uvijek na tome zaustavim. Dakle, u 2 Timoteju 4, prvih pet stihova. A pet je broj milosti. Čitam ovo.

Zaklinjem te pred Bogom i Gospodinom Isusom Kristom, koji će suditi žive i mrtve o Svom dolasku i kraljevstvom Njegovim:

propovijedaj Riječ odmah, bilo zgodno ili nezgodno; uvjeravaj, opominji, ohrabruj sa svom strpljivošću i poukom.

Jer doći će doba kada ljudi neće podnositi zdravi nauk, nego će prema vlastitim požudama sami sebi nagomilati - nagomilati učitelje da im draškaju uši;

od istine će uho odvratiti i bajkama se okrenuti.

Ali ti trijezan budi u svemu, podnesi patnje, vrši djelo navjesticitelja Evanđelja: služenje svoje posve ispuni.

9 Jeste li ikada primijetili, a ja to nisam primijetio do ovog posljednjeg svibnja, da nikada nisam pročitao ništa više od tog dijela Pisma do tamo? To je sve što sam ikada pročitao od toga jer se to činilo kao da je - da je zadovoljavalo jer mi je poručilo da propovijedam Riječ i podnosim patnje i da budem strpljiv, jer će doći doba kada ljudi neće podnositi zdravi nauk, nego će prema vlastitim požudama sami sebi nagomilati učitelje da im draškaju uši te da će od Istine uho odvratiti i bajkama se okrenuti. Ali dakle, On nikada nije rekao da sam ja navjesticitelj Evanđelja. Rekao je: „Vrši djelo navjesticitelja Evanđelja,” tako je Pavao Timoteju rekao. Razumijete li? Jeste li primijetili kako kaže? Nije rekao: „Dakle, pozvan si da budeš navjesticitelj Evanđelja.” Rekao je: „Vrši djelo navjesticitelja Evanđelja.” Razumijete li? Dakle, mi onda tamo primjećujemo. Dakle, ako bih ja rekao svim svojim srcem i po onome što ja znam, to se ispunilo do posljednjeg slova, baš točno. A to je bilo prije trideset godina.

10 I koliko ja znam, svaka vizija koju mi je On ikada dao ispunila se osim one da ću imati promjenu u svojoj službi da se trebam moliti za ljude na nekom malom mjestu poput male prostorije pod šatorom ili velikim auditorijem ili nečime. Meni se činilo poput šatora. Sjećate li se toga prije dvije ili tri godine? Većina se toga ispunila. Trebao sam ići u Meksiko i kako će te noći padati kiša i što će se dogoditi tamo dolje. I On mi je ispričao moju službu prvog poteza. Sjećate li se o pecanju malene malecne ribe ili

je propuštajući? Drugi je bio mala riba. Ali tada mi je rekao: "Na trećem potezu nemoj iznevjeriti. Razumijete li? I nemoj reći ljudima." Uvijek pokušavam objasniti što pokušavam učiniti. On mi je dao do znanja da ne kažem ljudima što činite. Samo da činim što mi On kaže i pustim to na miru. Razumijete li?

11 Ali... Ja sam takva osoba. I nemam tajni pa kažem sve što znam. Tako da je to - to je samo vrsta, pretpostavljam. Ali to poput, pokušat ću... Volim ljude i toliko želim da se ljudi spase da im pokušam reći sve što znam osim ako to nije nešto što mi je On rekao da ne kažem, naravno, tako da oni to ne bi propustili. Razumijete li? Želim da to vide toliko blizu da ne bude pogreške u tome.

12 Dakle, to se ispunilo baš točno. Dakle zapamtite, zakletva je bila, ako ćemo to proučiti na trenutak: „Zaklinjem te pred Bogom i Gospodinom Isusom Kristom, koji će suditi žive i mrtve o Svom dolasku i kraljevstvu Njegovim.” Razumijete li? „Sudim, zaklinjem te pred Bogom i Kristom da - da propovijedaš Riječ.” I tako mi pomogao, koliko ja znam do večeras nikada nisam propovijedao ništa osim Riječi (Razumijete li?) i ostao sam s Njom. Bilo je mnogo nevolja i prošao sam kroz mnogo progonstva i mnoge kušnje, morao sam se odvojiti od mnogih dragocjenih prijatelja zbog same te izjave: „Propovijedaj Riječ.” I ja - ja sam...

13 Sjećate se u viziji ili malom prijenosu, kako ja to nazivam, gdje sam nedavno bio uzet i vidio te ljude i pogledao natrag na sebe i svi ti milijuni tamo. I rekao sam: „Želim vidjeti Isusa.”

A On je rekao: „On je više.”

Pa, vidite, kada ljudi umru, oni - oni ne odu odmah gore s Bogom. Sada, vi... Siguran sam da ćete ovo razumjeti. Možda bih to trebao objasniti najbolje što mogu. Jeste li dakle u žurbi? Krenimo onda polako i - i - i pokušajmo to učiniti jasnim koliko mogu.

14 Dakle, kada dođemo putem, sjetimo se da ovdje živimo u tri dimenzije. I ne znam mogu li reći njihove nazive ili ne. Jedna od njih je svjetlost a druga materija. Tommy, sjećaš li se što je treća? Huh? Atom - vrijeme. Točno. Dakle, svjetlost, materija i vrijeme. I naših pet čula kontaktiraju te dimenzije. Naš vid kontaktira svjetlo, naš osjećaj kontaktira materije i tako dalje.

15 Dakle, ali mi kroz znanost kontaktiramo četvrtu dimenziju, kao takvu. Jer sada upravo kroz ovu zgradu dolaze slike, glasovi radija, slike na televiziji, a naša čula ne kontaktiraju to, ali oni ipak imaju cijev ili kristal koji hvata te eterske valove i očituje ih. Stoga, vidite, upravo se u ovoj zgradi sada nalaze žive radnje ljudi u zraku, živi glasovi. Oni su ovdje. Znamo to. Oni su apsolutno istina. I jedina stvar koju činite, oni - oni to

Dok se ne sretnemo!

srce.

Zahvaljujem Ti na ovom malom mjestu, Gospode. Mi to nismo mogli ovakvim održati, bila je to Tvoja milost koja ga je održala duhovnim. A sada je vjerujem, Gospode, najduhovnije malo mjesto u naciji za koje ja znam upravo ovdje na križanju Osme i Penn ulice. Kako ti zahvaljujem na tome, Gospode. Odlazio sam u crkve i vidio ih hladne i ravnodušne, a žene toliko hrabre da se ne mogu niti zacrveniti u licu, a nema niti jednog usklika „amen“ ili suze na obrazu niti ičega i nema spasenja, nema ničega već samo učlanjivanja u njihovu crkvu i izgovaranja njihovog vjerovanja. O Bože, potom doći u ugodno malo toplo mjesto gdje se pale vatre na svakom oltaru njihova srca, kakva je to utjeha, Oče, kakva utjeha. Hvala Ti, Oče, i neka bi uvijek ostala do dolaska Gospoda Isusa. Blagoslovi nas zajedno sada.

94 I sutra je šabat. I, Gospode, pomogni mi ujutro, ako na mene dođe red da propovijedam na tu temu „Odbrojavanje“. Bože, neka bih ju mogao iznijeti na takav način da ju ljudi vide, Gospode. A sada, neka bi oni vidjeli stanje službe i gdje se ona nalazi i na što mi čekamo i zašto se sve odvija onako kako se odvija. Neka bi oni čitali od 5. stiha nadalje i potom shvatili mjesto na kojem stojimo.

A sada, Oče, molim Te da nas blagosloviš i daš nam dobar odmor u našim tijelima i dovedeš nas natrag sutra. Blagoslovi sve ove ljude koji stoje okolo do zidova oslanjajući se s jedne noge na drugu. Žene, muškarce koji stoje tamo vani na kiši i oko prozora i koji sjede u svojim automobilima. I sve gore i dolje i molim Te da ih blagosloviš, Gospode. Neka bi otišli kući s milošću Božjom u svojim srcima. Molim u Isusovo Ime. Amen.

95 Shvaćate li sada? Čitajte od prve, 2 Timoteju 2, 4; 2 Timoteju 4, od 5. stiha nadalje prije nego večeras odete na počinak ako možete i vidjet ćete gdje se mi nalazimo. Zašto su ga ti ljudi ostavili? Zašto je on uzeo... I sada samo usporedite tu službu s onime kroz što prolazimo danas. Usporedite naučavanje svetog Pavla. Sjetite se u maloj nebeskoj stvari koju sam vidio, rekao sam: „Pa, hoće li Pavao morati stajati sa svojim ljudima?“

Oni su rekli: „Da.“

Rekao sam: „Ja sam propovijedao istu Riječ koju je on propovijedao, točno sam ostao uz isto Evanđelje.“

A milijuni su podigli svoje ruke i rekli: „Mi počivamo na tome.“

Neka vas Bog blagoslovi. Volite li Ga?

Dok se ne sretnemo!

uhvate na... Ne razumijem mehaniku tih stvari koje je znanost izumila, ali znamo da to nama dokazuje da postoji četvrta dimenzija.

Dakle, peta je dimenzija mjesto na koje ide grješnik, nevjernik kada umre. Peta je dimenzija vrsta - pa, užasna dimenzija. Dakle, taj čovjek...

A kada kršćanin umre, on ode u šestu dimenziju.

A Bog je u sedmoj dimenziji.

Dakle, vidite, kada kršćanin umre, on ode pod Božji oltar, pravo u Božju prisutnost pod oltarom. I on počiva.

16 Da to raščlanim. Kada čovjek ima noćnu moru, nije da posve spava, a nije niti budan. On je između sna i jave i to je ono zbog čega se užasno trese i vrišti jer ne spava, a nije budan. I uzeti to, to pokazuje gdje ode čovjek kada umre neobraćen. Odživio je svoje vrijeme, na zemlji je mrtav, a ne može ući u prisutnost Božju jer nije prikladan da ode tamo bez Krvi. I uhvaćen je. Ne može se vratiti na zemlju jer je njegovo vrijeme ovdje na zemlji završeno i uhvaćen je između te je u noćnoj mori. Razumijete li? Ne može otići da počiva u Božjoj prisutnosti. Ne može doći natrag na zemlju jer je njegovo vrijeme isteklo. U noćnoj je mori i on tamo ostaje do dana suda: užasno je biti ondje. Razumijete li?

I dakle, vjerujem da sam u toj viziji bio uhvaćen u tu šestu dimenziju i gledao sam natrag ovdje dolje i mogao sam vidjeti unatrag. Vidite, vid nije baš očima, to je zemaljsko. Ali to - vid je veća stvar od... Vid koji oni imaju ondje, njihov je kontakt daleko iznad bilo kojeg kontakta s kojim bi naša prirodna čula mogla biti u doticaju.

17 Objašnjavao sam to ovdje prije nekog vremena. Gledao sam televizijski film u kojem su čovjeka spustili, mislim da su ga spustili dvije milje ili milju duboko u ocean i emitirali su svjetlosne zrake. Prikazivali su morski život. I prolazile su ribe, ta stvorenja užasnog izgleda. Da je ondje dolje kao u ponoć, mračno poput crne tinte. I na svojim su nosovima imali fosfor i nisu imali oči. Dakle, moraju se hraniti, tako se činilo, da bi pronašli hranu, vodilo ih je neko drugo čulo, ne vid, jer nisu imali oči, ondje dolje ih nisu mogli koristiti. Ali ih je vodilo neko drugo čulo da bi mogli kontaktirati svoju hranu. I ja sam pomislio: „Kada bih ja svojim vidom mogao upravljati tom malom ribom, koliko bih je bolje mogao opskrbiti hranom i voditi ga mjestima, koliko je moj vid bolji od njegovog radara kojim on kontaktira.“ Razumijete li? I pomislio sam: „Kad bih ga samo mogao voditi...“

Tada mi je sinulo: „Kad bih se ja samo mogao predati Bogu, koliko su bolji Božji vid i čula, koji bi nas mogao voditi mnogo više od stvari koje vidimo jer je vjera kojom nas On opskrbljuje dokaz stvarnosti koju ne vidimo svojim očima.“ Onda ako ta mala riba nikada ne bi mogla doći do

vodene površine poput drugih riba jer je pod tlakom. Da ga donesete gore, on bi eksplodirao. Ništa više nego što mi ne možemo otići više i ne eksplodirati... Imamo tlak za mjesto na kojem živimo.

18 Ali dakle, kad bi ta mala riba ikada mogla doći gore i biti ja, bi li ona ikada htjela ponovno biti ta mala riba dolje u toj ponoćnoj tmini? Nikada više ne bi htjela biti riba jer je ona nešto više od ribe, ona je čovjek, njena su čula bolja, njeno je razumijevanje bolje, njena je inteligencija nadmoćna. Onda to pomnožite s deset milijuna i tada dobijete što je to kada iz ovoga pređete ondje u Božju prisutnost gdje je ljudsko biće toliko dalje od onoga što smo mi ovdje. Nikada više ne biste htjeli biti ovakvo ljudsko biće dolje u ovoj kući kuge i bolesti i raspadljivosti. U mom je srcu bilo da sam ovih trideset godina pokušavao propovijedati Evanđelje po cijelom svijetu da bih rekao ljudima da postoji nebo koje trebamo doseći i pakao koji trebamo izbjeći te da postoji Bog koji vas voli i otkupljujuća sila koja leži spremna da vas podigne u bilo koje vrijeme kada ste spremni da je primite.

19 Poput čovjeka koji se utapa, tamo visi uže, on misli: „Pa, uže, sam sebe bih mogao izvući, ali nisam dostojan da uzmem uže.“ Uže je tamo stavljeno upravo za tu svrhu da se vi izvučete tamo vani. Iz tog je razloga Isus Krist umro, za samu svrhu spasenja grješnika. I On je objesio uže Vječnoga Života koje će upravo ove noći proći iznad glave svakog grješnika ovdje unutra, a na njemu je znak dobrodošlice: „Dođi gore iz toga.“ Ako - ako vi - ako to želite učiniti, pripremljeno je.

20 Dakle, kada sam vidio to mjesto i to stanje u kojem su ti ljudi bili i koliko je to iznad bilo čega što bi ovaj svijet mogao smisliti, bilo je slavno. Tamo unutra ne bi moglo biti grijeha, niti smrti niti bi išta moglo ući na to mjesto. I nije bilo različito između muškaraca i žena, samo seksualne žlijezde nisu bile u njima i nikada više ne bi moglo biti preljuba niti ičega više. Ali je ona i dalje bila žena što se tiče oblića i muškarac je i dalje bio oblićje te će oni zauvijek biti takvi. Jer kada je Bog...

21 Dakle, ovo bi moglo biti dobro, neki od vas srednjoškolaca koje poučavaju ovdje o evoluciji. Dakle, ja vjerujem u evoluciju, ali ne na način da je čovjek evoluirao iz - iz neke niže vrste. Njihova im se vlastita teorija izjalovljuje: kada pokušaju hibridizirati bilo što, ono se neće ponovno razmnožavati. Stoga, vidite, to im se izjalovilo.

22 Dakle, ja vjerujem da kada je Bog počeo kupati zemlju, možda je prva stvar s kojom je on izišao bila meduza, a iz toga u žabu i tako prema gore. Ali, vidite, neprestano je dolazilo bliže i bliže čovjekovoj slici, a čovjek je bio odraz Božji. I iz tog je razloga trava postala zakrivljena, možda trava, a potom je iz trave došlo cvijeće, iz cvijeća je došlo grmlje, iz grmlja je došlo drveće. Zašto? To je slika Stabla života koje stoji na

pokret. On vidi vrapca. Vlasi na vašim glavama su izbrojene. Vidite, On zna sve o tome. Samo podignite svoju ruku i zaista to mislite, to je sve što morate učiniti. I ondje je voda spremna.

90 Zapamtite, što činite? Pokajete se, vjerujete u Evanđelje i potom budete kršteni. Zašto? U Ime Isusa Krista za oprostjenje svojih grijeha. To je vaše svjedočanstvo, da vi jeste. Vaši grijesi nestanu kada se krstite, kada ste ih ispovjedili i kada vjerujete. Hoćete li sada uhvatiti Uže za spašavanje dok ono povlači po vašem srcu i govori: „Dođi ovdje, stranče. Putuj sa Mnom, uzmi Moj križ na sebe. Uči od Mene, krotak sam i ponizan u srcu, bremena su Moja laka.“ Samo posegnite i zgrabite Ga.

91 Koliko je kršćana ovdje na Putu večeras sretno što ste započeli prije mnogo vremena, započeli ste i skroz dolje po putu još uvijek dolazite dolje prema kraju, molim se da će vam Bog okruniti službu što god da je ona. Možda je to kućanica. Molim se da će ti Bog okruniti službu. Možda je to propovjednik. Možda je đakon, možda je laički član. Možda je to farmer. Ne znam što je to. Što god da je, neka bi Bog okrunio vaš život slavom Svoje Riječi, neka vas za Svog drugog dolaska uznesu i uzme vas u drugu zemlju gdje ćete biti baš poput te male ribe o kojoj sam govorio, izvan te tmine ondje dolje. Vidite, ne biste mogli otići ondje gore s ovakvom vrstom tijela. Niti biste mogli otići gore poput ovih astronauta (Razumijete li?), morate biti u spremniku pod tlakom. Niste pod tlakom za to. Ali kada vas Bog izmijeni, onda ste pod tlakom, onda idete u uznesenje. Kada se izgube ova stara zemaljska čula i vi ste odmakli na tom slavnom putu križa, idete kući s Isusom...

92 Dakle, Oče Bože, zahvaljujemo ti na ovim rukama koje su bile podignute da budu kršćani. Vjerujem da su to mislili u svojim srcima. Molim se za njih da neće niti u jednom trenutku iznevjeriti. A ako iznevjere, neka bi oni brzo imali tog Zagovornika kod Oca. Za što sam naučio da je velika stvar, Oče, da kada učinim sve svoje pogreške, tada nalazim da imam Zagovornika (vrlo brzo) kod Oca kroz Isusa Krista. I ponovno sam vraćen u milost. Ljubazna ruka Gospoda briše, postoji krvava Žrtva koja se tamo nalazi za koju ispovijedam da je moj Spasitelj.

Molim da ispuniš potrebe svih koji su bolesni i u potrebi i da iscijeliš sve bolesti, Gospode. A oni koji sada ovdje sjede pod ovim slavnim pomazanjem Duha Svetog, dok Ga mi osjećamo kako se tako ugodno prelijeva nad našim dušama...

93 Oče Bože, Ti znaš o čemu sam razmišljao dok sam dolazio dolje iz Kanade neki dan. Mislio sam: „O, kako bih volio ponovno ući u staromodno probuđenje, samo Božji sveti pjevaju i sila Božja se spušta.“ O, kako moje srce žudi za tim, Gospode. Neka bi izbilo takvo probuđenje u ovom Šatoru, o, da se sila Božja jednostavno izlijeva u potocima milosti, ode u svako

Svi mi imamo dio za odigrati, Gospode, i želimo to odigrati vjerno, želimo to odigrati kako treba.

Ovdje večeras možda ima nekih koji bi nam se htjeli pridružiti, Gospode. A način na koji se pridruže je samo da se uhvate ovog malog Užeta za spašavanje i počnu vući, omotavati ga oko svog zapešća, stegnuti ga oko svog srca i reći: „Sada, Gospode, povuci, podigni me,“ i oni će izići i sjati poput zlata. Ispuni to, Gospode. Iščekujemo to vrijeme.

87 Vjerujemo da je kraj blizu. Vidimo da je, kao što smo ovdje naučavali, laodicejsko crkveno doba sada u tijeku, vidimo da se ne može dogoditi ništa drugo nego dolazak Gospoda. I, Gospode, ne bi li to bila velika kruna da Riječ vidi kako dolazi Sama Kruna? Volio bih stajati ovdje i reći: „Eno Ga, to je Jagnje.“ Poput Ivana. „Eno Jagnjeta kojeg smo čekali, to je On.“ Gospod će brzo doći u Svoj hram, odvesti Svoje ljude u uznesenje.

Pripremi nas, Oče. Operi naša srca u Svojoj krvi. Učini nas čistima i očišćenima da bi Tvoja Riječ mogla prebivati u nama. Neka bi mi zapamtili da moramo postupati po Riječi da bi se Ona mogla usidriti i biti učinkovita. Svakom grješniku podari pokajanje. Blagoslovi svakoga tko je ovdje unutra. Sveci, oni, neki od ovih starih dragocjenih ratnika, Gospode, koji se godinama bore u redu, izruguju ih, ogovaraju i ismijavaju. I dalje idu naprijed jer imaju Život. Znaju kome su povjerovali i uvjereni su da je On sposoban ono što su Mu povjerili sačuvati. Zahvaljujemo Ti za to, molimo da iscijeliš bolesne koji su među nama. Ukloni sve naše grijeha i bolesti. I Bože Oče, pribavi Sebi slavu.

88 Imam toliko mnogo dragocjenih prijatelja, Gospode. Volim ih. Znam da su ih imali i drugi ljudi dolje kroz doba. Dragocjeni prijatelji, prijatelji koji vole, mladi i stari i mi ih volimo svim svojim srcima. Učini nas sada vjernima, Gospode, jednostavno vjernima Riječi da bi ih mogli susresti u jednoj boljoj zemlji jednog dana gdje nikada neće biti tuge ili jadi. Ubrzo iščekujemo dolazak Gospoda. Vjerujemo da će On doći.

Blagoslovi sada nevjernika ovdje večeras, Gospode, i neka on postane vjernik i prihvati Tebe kao svoga Spasitelja večeras.

89 I dok su nam glave pognute, ima li nekoga ovdje, dok su vam pognute glave, tko bi rekao: „Brate Branham, dolje duboko u mom srcu želim doći na kraj puta vojujući dobar boj. Želim biti kršćanin, podići ću svoju ruku.“ Neka vas Bog blagoslovi. Neka vas Bog blagoslovi. To je dobro. Neka vas Bog blagoslovi, vas. „Želim doći na kraj svoga puta s dobrim bojem iza sebe. Upravo sada prihvaćam Krista. Želim da mi On bude Pomoćnik.“ U redu, neka vas Gospod blagoslovi. Neka vas Bog blagoslovi, gospodo. To je dobro. On- On vas zna. Sve sam ove godine naučio dovoljno o Njemu, oko trideset i dvije godine iza propovjedaonice, sada sam naučio dovoljno o Njemu da bih znao da On zna svaki vaš

drugoj strani. A sve na ovoj strani što je prirodno sjenka je natprirodnog ili vječnog na drugoj strani. Stoga, dokle god na zemlji postoji nanovo rođeni kršćanin, a ovdje imamo tijelo poput ovog, to je sam odraz tijela koje čeka na drugoj strani gdje nema smrti i tuge. I to čini da naša srca žude za takvim nečim. Vidite, u nama postoji nešto što zove. Mi smo... Postoji nešto što nam govori da je to tamo. Vjerujem kroz ove godine... Pred Bogom i ljudima se ispričavam što sam bio glup i bio sam - činio sam mnoge pogreške. Ali kroz ove mnoge godine imao sam privilegiju vidjeti mnoge milijune ljudi kako ulaze u Božje Kraljevstvo i bio sam zahvalan Gospodu što mi je dopustio da ih tamo odvedem. I vjerujem da će oni biti tamo u taj dan.

23 Dakle, vizija se ispunila. I kako sam ikada došao da se ikada zaustavim, ne znajući to, na 5. stihu... To je sve što sam ikada pročitao. Ali u tom poglavlju ima više toga, još nekoliko stihova. Dakle, vi u svojoj hotelskoj sobi ili kod kuće večeras, čim završimo, možete pročitati ostatak toga jer ovdje imam zapisano još nekoliko citata Pisma koje želim spomenuti i bilješke koje želim spomenuti. I želim da to pročitate kada odete kući. Citirat ću to, bit će na kaseti. Ako nešto od toga želite zabilježiti, pa, to će biti u redu.

24 Dakle, vjerujete li, a znam da vjerujete, da Duh Božji vodi muškarce i žene da čine stvari? Razumijete li? A Isus je bio naš obrazac. Ako biste to primijetili, želim okrenuti, vi sa mnom okrenite na Luku, 4. poglavlje, samo na trenutak. Želim vam pokazati nešto izvanredno. I samo da ne bismo dobili previše ovih referenci, već da biste mogli ovdje sa mnom čitati za - o ovome samo na nekoliko trenutaka. Počnimo u Luki, 4. poglavlje i 14. stih. Dakle, pažljivo promatrajte ako želite vidjeti da se dogodi nešto čemu je ovo paralela. Primijetite sada.

Isus pak se u sili Duha vratio u Galileju... Vratio se u sili Duha u Galileju... te se glas o Njemu proširi po svoj okolici.

Naučavao je po njihovim sinagogama i bio slavljen od sviju.

I dođe u Nazaret, gdje je odrastao, pa po svom običaju na dan subotni uđe u sinagogu te ustane čitati.

I pruže mu knjigu proroka Izaije. Kad je razvio knjigu, pronađe mjesto na kojem piše - je pisalo:

„Duh Gospodinov je na meni jer me pomazao da navijestim radosnu vijest siromasima. Poslao me da iscijelim one kojima su srca slomljena, propovijedam oslobođenje sužnjima, povratim vid slijepima, oslobodim potlačene,

propovijedam godinu milosti Gospodinove.“

Savije knjigu,...

25 Dakle, ako želite, ako želite referencu za to, imam je ovdje, samo trenutak, ako bih je možda mogao uzeti ovdje iz bilježaka na rubu stranice. Ako primijetite, to je također, pronaći ćete to ovdje u Marku i na različitim mjestima, ali u Izaiji 61, 1 i 2. Dakle, nije li neobično da se on upravo ovdje zaustavio, a sam sljedeći stih... To je bilo ono što se odnosilo na Njegov prvi dolazak. A drugi, sljedeći stih se odnosi na Njegov drugi dolazak na sudu. Zaustavio se i savio knjigu. Ako itko od vas čita Scofieldovu Bibliju, ondje ćete pronaći fusnotu o tome. Razumijete li? Promatrajte njegovu fusnotu obilježenu s „2” (Razumijete li?) i ondje ćete primijetiti usporedbu s porukom citiranom u Izaiji 61, 1 i 2. Iznosi slučaj gdje je - citat Pisma ovdje - propovijedajući - Isus je imao propovijedati godinu milosti Gospodinove, a sljedeći stih dolazi s Njegovim dolaskom i sudom. Razumijete li? I vidite li kako se On zaustavio upravo kod toga?

26 I kako ja to nikada nisam primijetio i kako sam se ja uvijek zaustavio na ovom 5. stihu: „Jer doći će doba kada ljudi neće podnositi zdravi nauk, nego će sami sebi nagomilati učitelje da im draškaju uši i od istine će uho odvratiti i bajkama se okrenuti. Ali vrši djelo navjestitelja evanđelja: služenje svoje posve ispuni.” Razumijete li? I Božjom pomoći i milosti sam to pokušao učiniti. I želim da moji prijatelji, i ovdje i vani u zemljama gdje će kasete otići... Razlog iz kojeg sam zauzeo stajalište koje imam za Riječ je sam ovaj razlog: „Propovijedaj Riječ.” Iz tog se razloga nisam htio uskladiti s ikojom vjeroispovijesti, ikojom denominacijom, jer me Bog poslao da ostanem s Riječi. Dakle, ako itko drugi želi učiniti išta drugo, to ovisi o njemu.

27 A ako primijetite u viziji koju sam imao o svojoj službi, bilo je... Nikada nisam križao to drveće. Nikada nisam preobraćivao. Nikada nisam rekao: „Svi vi trojičari budite jedinovci,” ili, „svi vi jedinovci budite trojičari.” Sadio sam u njihove vlastite posude. Baš tako. Išao sam trojičaru, išao sam jedinovcu, išao sam svakome i ostao između i nikada se nisam pridružio ikome od njih, već sam ostao između i bio brat, baš točno onako kako je vizija rekla da učinim. I jeo sam plodove obaju strana, spasenje na obje strane.

28 A sada, jeste li primijetili, ovdje sjede mnogi trojičari, mnogi jedinovci i mnogi drugi. Ali kako biste bili mali da se oko toga prepirete jer ako je taj dio vizije bio istinit, onda je i drugi dio istinit također. Oba su ploda nađena u križu. Razumijete li? Oba su bila u križu, svi su bili skupljeni zajedno i oboje šljive i kruška - ili breskva, šljive i jabuke su tamo padale po meni: obje. Sve su nađene u križu jer su svi vjerovali u Boga i ispunjeni su Duhom Svetim i imaju kršćanska djela i znakove koji ih slijede.

Dakle, denominacija neće s tim imati nikakve veze. Nanovo rođeni će biti ti koji će imati ikakve veze s tim. Vaše iskustvo s Bogom će biti to što će imati veze s tim. Dakle, vidimo toliko mnogo toga. Ovdje imam nekoliko

84 Večeras jedno malo uže seže dolje s prijestolja, zove se Uže za spašavanje. Nadam se da će, dok se molim, dovući svaku neobraćenu osobu ovdje unutra. Posegni prema gore i zgrabi ga, grješni prijatelju. Kažete: „Brate Branham, rekao si da stariš i pretpostavljam da je to razlog zašto...” Ne, brate, sestro. Kada sam bio samo mali dječak, ja sam vjerovao ovo. Dajem svoj život za to. I želim samo za jednim: imam samo jedan život koji mogu dati. Kad bih imao deset tisuća života želio bih ih sve dati za to...

Zgrabite Uže kada večeras prođe pokraj vas. Kažete: „Brate Branham, nisam dostojan da Ga zgrabim.” Znam da nisi, dijete. Ali idi učiniti nešto, postani dostojan i reci mi što si učinio, i ja to želim učiniti. Nema stvari koju možeš učiniti da bi postao dostojan. Rođen si nedostojan. Samo je jedna stvar koju možeš učiniti, samo zgrabi put koji je pripravljen za tebe. Utopaš se, nemoj se utopiti u tome. Bog je bacio Uže za spašavanje, posegnimo i uzmimo ga večeras.

85 Nebeski Oče, sjećam se upravo ovdje za ovim istim stolom, ovim istim mjestom o kojem sam govorio tog jutra, da kada sam posvetio crkvu upravo na ovoj zemlji ovdje. I taj zaglavni kamen je tamo i još uvijek u sebi ima stranicu iz Biblije da sam to napisao. Rekao sam: „Gospode Isuse, Tvojom ću milošću ostati vjeran Riječi.” I sada vidim da je to proizvelo točno ono što je proizvelo i u drugim slučajevima. I evo mene ponovno natrag u ovom Šatoru večeras pošto sam proputovao svijet i mali zaglavni kamen još se uvijek nalazi ondje i taj je papir u njemu. Ispitaj me, Gospode. Učinio sam mnogo pogrešaka. Zgriješio sam, Gospode. Mnogo sam Te puta iznevjerio kao što sam malo prije svjedočio o neuspjehu. Bože, ja - ja, čim to učinim, želim oprostjenje. U svom Te srcu volim. I znam da si mi nedavno pokazao o tom mjestu gdje idemo. I ne znam kada si, dakle, gotov sa mnom, Gospode. Večeras sam ovdje, ja - po Tvojim milosti i ne znam kada si gotov, ali znam da ovo mora do ovoga doći. Ali kada to vrijeme dođe, ne želim biti kukavica. Želim stajati kao što su i ostali stajali. Ali, Bože, ako - ako - ako svoje svjedočanstvo moram zapečatiti svojim vlastitim životom ili čime god što mora biti učinjeno, Gospode, okruni ga onda, nemoj mene okruniti, okruni službu koju sam propovijedao, Gospode, to je Tvoja Riječ. I znam da je ta Riječ više nego sposobna da me ponovno digne u uskrsnuću. I ne stidim se Riječi koju sam propovijedao jer je Ona sila Božja za spasenje svima onima koji vjeruju.

86 Zahvaljujem Ti za malu crkvu koja danas još uvijek stoji. Kada sam stao za Riječ, proroci su prorokovali i rekli: „Za šest će mjeseci biti pretvorena u garažu.” Trideset je godina prošlo, a ona je danas vatrenija nego je bila godinama: „Na toj ću stijeni sagraditi Crkvu Svoju.” Zahvaljujem Ti na našem pastoru. Zahvaljujem ti za đakone, starješine.

Vrlo ću rado danas slijediti ja;
I muke na putu činit će se kao ništa,
Kada dođem na kraj puta.

81 Ovaj prvi dio citata Pisma koji sam pročitao dao mi je On, bio sam mladić, samo dječak koji je stajao ondje s uspravnim ramenima, uzdignutim prsima, šokom kovrčave crne kose. Sada stojim pognutih ramena, ćelav, osijedio, starac od pedeset i tri godine. Ali je On sve ugodniji kako dani prolaze. I nisam propustio navijestiti vam cjelokupno Evanđelje Isusa Krista. I želja je moga srca susresti Crkvu za koju je On umro odjevenu u pravednost Njegove vlastite krvi, odjevenu u Njegovu Riječ i pravednost Njegove Riječi jer Njegova Riječ nikada ne može iznevjeriti. +I stoga, znam da ako ostanem uz Riječ i budem vjeran Riječi i ako Riječ prebiva u meni, a ja u Njemu, da će mi onog dana biti drago što sam ostao vjeran.

Ne znam što budućnost nosi, ali vidite gdje smo, zar ne? Vidite zašto svi govore, čak i moji - neki od mojih vlastitih kolega, rekli su: „Pa, brat Branham je sav propao.“ Razumijete li? Da. „Sav propao...“ Razumijete li? „O, ne čujemo da se više previše toga događa.“ Razumijete li? Pa, mi... Jednostavno ne shvaćaju (To je sve.), jednostavno ne shvaćaju.

82 Mislim da je najveća stvar koju je Pavao želio kada je rekao: „Moje je vrijeme sada isteklo,“ najveća želja Pavlovog srca bila je da bude mučenik. To je bila želja u svim njihovim srcima u one dane. Ako su... Jeste li ikada pročitali Foxovo djelo „Knjiga mučenika“? A također pročitajte i „Nicejski koncil“. Najveća čast koja je mogla biti bila je kada su razni ljudi (i Polikarp i oni) ušetali u lavlju jamu, radosno su klicali, ušetali su unutra znajući da će biti mučenici. Kada su ih palili na lomači, klicali su od radosti zbog časti mučeništva. Kada je Pavao hodao dolje do te daske za rezanje da mu odrube glavu, vodili su ga od tog zatvora, malog starog prljavog mjesta ondje dolje, rupe u zidu gdje su ga držali. Bio sam ondje dolje, pogledao to. Mala stara šupljina tamo natrag u koju su zalupili njegovo tijelo. A sada ga žele učiniti svecem ili nečime u svojoj... Ista skupina ljudi... Ondje je hodao ondje dolje. Rekao je: „Gdje je, o, smrti, žalac tvoj? Gdje ti je, grobe, pobjeda? Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu Isusu Kristu. Dobar sam boj vojevao. Utrku dovršio. Vjeru sačuvao. Pripravljen mi je vijenac i ne samo meni, nego svima koji s ljubavlju žude za Njegovim dolaskom.“

83 Došli smo do 6. stiha sada, do 18. Ne znam što piše za mene, već vam samo citiram što piše za druge. I nastavit ću biti vjeran Riječi dok On ne završi. Ovdje je služba danas. Nisam propao. Nadam se da sam samo upao kod Kralja. To je to. Pognimo sada svoje glave dok se molimo. Samo - samo...

citata Pisma koje bih volio spomenuti. Možda i hoću malo kasnije.

29 Ali vas sada želim odvesti od 5. stiha dolje do 18. stiha. I da bih sada uštedio na vremenu, neću to pročitati. Ali dakle, Pavao započinje ponovno ovdje u Timoteju, ako primijetite kako je on počeo govoriti, to je jedno. Dakle, ako primijetite nakon 5. stiha.

Jer ja se već izlijevam na žrtvu i vrijeme mog odlaska je prispjelo. (Spremao se da napusti scenu. Počinje. Razumijete li?) Imam... (Pa, promatrajte.)... mog... Spreman sam i vrijeme mog odlaska je prispjelo.

Dobar sam boj vojevao, utrku dovršio, vjeru sačuvao.

Stoga mi je pripravljen vijenac pravednosti kojim će mi u onaj dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac; i ne samo meni, nego svima koji s ljubavlju žude za Njegovim dolaskom.

I tada nastavlja govoreći: „Čini sve... čini ove stvari.“ Što? Da mu on donese kaput. Dakle, upravo započinjemo i on kaže:

Dema me napustio...

U njegovoj službi mora doći vrijeme kada je bio mladi navjestitelj Evanđelja, mladi prorok, svi su bili za njega. Ali sada, primijetite ovdje dolje, kaže:

... svi su me napustili: (Zbog čega? Riječi.)

30 Kada je Isus, mladi Prorok Galileje, imao vrijeme kada je bio napušten. Svi ljudi koji ostanu s Božjom Riječi dođu do tog mjesta na kojem su napušteni od svijeta i religijskog svijeta. Isus je jednog dana nahranio pet tisuća i podigli su košare pune ostataka od pet kruhova i dvije ribe. I odmah je sljedeći dan, vjerujem da je toliko bilo, počeo silaziti s Riječi i svi su oni počeli odlaziti od Njega. A On je pogledao okolo prema učenicima i rekao: „Hoćete li i vi otići?“ Čak su Ga sedamdesetorica Njegovih vlastitih postavljenih propovjednika ostavili. A On je rekao: „Hoćete li i vi otići?“

I tada je Petar izrekao one značajne riječi: „Gospodine, gdje ćemo ići? Samo Ti imaš Riječi vječnoga života.“

31 Primijetite. Ali je došlo vrijeme kada je došlo vrijeme napuštanja i ono - ono mora doći. Mora doći. I dakle, imamo nekoliko proroka i stvari ovdje unutra koje možemo spomenuti da bi vam dokazao da je to vrijeme došlo. I ono je za mene stiglo. Nema potrebe da pokušam to izbjeći, ovdje je i jednostavno to morate prihvatiti. Oni to nisu pokušali izbjeći, oni su ustali i prihvatili to i nisu se sramili Evanđelja.

Primijetite Pavla: „Dobar sam boj vojevao. Utrku dovršio. Vjeru sačuvao.“ O! Ovdje dolje u nastavku kaže: „Sa zvijerima sam se borio i

izbavljen sam iz usta lavljih." A stvari kroz koje je on prošao, Bog mu je bio dobar. Ali je bilo došlo vrijeme kada je imao otići.

32 Dakle, upitajmo se samo, zašto bi čovjek, propovjednik, pomoćnik kao što je Dema bio Pavlu, ikada ostavio Pavla?

Vi znate brata Baxtera, mnogi od vas ga se sjećaju. Nekada bi čitao ovo o Demi. Rekao je: „Znaš li što ću učiniti, brate Branhame, kada dođem u nebo, prva stvar koju ću učiniti?

A ja sam rekao "Što?"

Rekao je: „Doći ću pravo tamo i saznati gdje je Dema, maznut ću ga najjače što budem mogao." I rekao je: „On će se okrenuti i reći: 'Baxtere, zašto si to učinio?'" Rekao je: "Zašto si ostavio jadnog malog Pavla kada su ga svi napustili?" Ja to ne preporučujem, ne vjerujem da će tamo gore biti nekih tučnjava, ali sam se samo sjetio brata Baxtera kako je to govorio jer mu je bilo toliko žao Pavla.

33 Pa, što je Pavao bio učinio? Propovijedao je najvjernije što je mogao i Duh Sveti je bio na njemu. I kada je ondje dolje pisao o onim damama propovjednicama i stvarima, pretpostavljam da je bila eksplozija. Rekao je: „Žena u crkvama neka šuti, nije im dopušteno govoriti," a on je upravo tada bio u zatvoru.

Možete li zamisliti što su neki nadglednici rekli: „Huh. Taj momak ondje gore u zatvoru, što on ima pisati nama ovdje dolje? (Razumijete li?) I sa sobom ima Timoteja, pijanicu vina. I tako, eno njega sada ondje gore, on Timoteja napija vinom i ovdje leži u zatvoru i piše, govori nam što bi nam Duh Sveti trebao govoriti da činimo."

Ali je on rekao: „Što? Zar je od vas Riječ Božja izišla? Ili je samo k vama došla? Misli li tko da je duhovan ili prorok, neka prizna da su to što vam pišem Gospodinove zapovijedi." Razumijete li?

34 Vidite, vrijeme dođe, prijatelji. I želim da ljudi u zemljama, kojima idu kasete, zapamte da vrijeme odvajanja mora doći. To mora to učiniti. Ne znam koliko sam daleko od kraja vremena, svoga kraja puta. Ne znam. To je na Bogu. Ne znam što je sutra i tko... Ne znam što ono drži, ali znam Tko drži to. Stoga je to mjesto na kojem je sagrađena moja vjera, na tome.

Dakle, pretpostavljam da ga Dema nije napustio i počeo ići u noćne klubove. Ne mislim da je Dema to učinio jer je Dema bio Duhom ispunjen čovjek. Bio je veliki pomoćnik. Ako ste ikada uzeli Deminu povijest, bio je značajni propovjednik, fin kulturni čovjek, vrlo ugađen, obrazovan. Bio je pametan čovjek. Ali zašto bi napustio Pavla? U tome je stvar. Što ga je potaklo da to učini, napusti Pavla? Ne vjerujem da je želio ići u noćni klub ili bilo što. Ali vjerujem da je to bio Bog koji je odvajao Pavla. Dakle,

pomiješali se s denominacijama i ponovno se vratili pravo natrag u njih. Imaju mnogo naklonosti, velika imena na radiju, u novinama i sve. Svi govore dobro o njima.

78 Ali su mene napustili svi ljudi jer sam uzeo istinitu Riječ i stao uz Riječ. Ostao sam upravo ovdje s ovim što mi je On rekao, propovijedao sam Riječ, ne denominacijsku filozofiju. „Propovijedaj Riječ," to je bilo moje poslanje, „ostani s Riječi." I braćo koja ovo slušaju na kaseti, ja sam bio veliki momak kada sam došao među vas samo iscjeljujući bolesne, govoreći vizije i pokazujući stvari. Ali kada sam krenuo govoriti vam istinu o Riječi, zašto ste mi okrenuli leđa? Shvaćate li da to samo ispunjava ono što je Pismo reklo? Da, to tako ide. Sada jedva da mogu ući u neko mjesto.

79 Pisma stižu cijelo vrijeme. Jedno je neki dan stiglo, kaže: „Brate Branhame, imao sam vrlo veliko pouzdanje u tebe, ali sam te čuo kada si rekao da se određena denominacija kojoj ja pripadam vraća u grijeh." Kaže: „Sada uopće nemam povjerenja u tebe, od sada nadalje." Kaže: „Bilo je oko dvadeset i pet braće moje denominacije koji su sjedili na jednom od tvojih sastanaka," kaže, "mi smo se samo ustali i otišli kada si to rekao."

Pa, svi su me ljudi napustili, ali postoji jedna stvar, On je ostao uz mene...?... jedna stvar. Ja nisam... Nisam bio neposlušan nebeskom viđenju koje se dogodilo ondje dolje na rijeci. Ostao sam mu vjeran. On je ostao vjeran meni. Uzdah se u Njega da će jednog dana, ne znam kada, okruniti moju službu. Ostao ću koliko god vjeran mogu biti. Ne znam što će to biti, ne znam kada će to biti. I ja... Ali kada On bude spreman i ja ću biti spreman. Pogledajte sada ovdje. Nadam se da će okruniti moju službu ovime: da mi dopusti da skinem odjeću Riječi i odjenem Njegovu Nevjestu u odjeću Riječi i za Njegovu pravednost. Nadam se da će me okruniti i dopustiti mi da ondje stojim toga dana, da kažem: „Evo Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh svijeta."

80 Toliko je mnogo brežuljaka na koje se treba popeti gore, napor, ponekad postane teško, ali Onaj koji pokazuje put zna što je baš najbolje. Zna što je najbolje. Muke na putu činit će se kao da su ništa kada dođemo na kraj puta. Hajmo tražiti taj krvavi trag stopala. Samo zapamtite, prijatelji.

Pijesak je opran u tragovima stopala

Onog Stranca na obali Galileje

I taj glas koji je obuzdao uzburkane valove

U Judeji se više čuti neće.

Ali put tog usamljenog Galilejca,

nekoliko dana." Ide u federalni zatvor ili nešto. Razumijete li? „Ali bacit ćemo ga u lavlju jamu." Ali što je Bog učinio? Bog je zapečatio njegovu službu predomišljanjem kraljeva srca koje je Darije poslao svakom jeziku, ljudima po cijelom svijetu, da se svi ljudi trebaju bojati Boga Danielova jer je On Bog koji može izbaviti. Amen.

Stoga, vidite, u vrijeme kada ljudi napuste čovjeka, Božje sluge koji ostanu vjerni Riječi, Bog zapečati njihovu službu vremenom okrunjenja.

75 Da, bila su to Hebrejska djeca pod vladavinom Nabukodonosora kada se nisu htjela pokloniti kipu. Ostala su vjerna Bogu jer je Božja Riječ bila rekla: „Ne klanjaj se pred kipom da ga proslavljaš." Ostali su vjerni Riječi. I sve o tome je bilo u lokalnim novinama u vijestima, što god da je to bilo u one dane. Imali su načina za širenje vijesti. Ne u lokalnim novinama, naravno da ne, samo to govorim da biste dobili nekakvu predodžbu. Ali su ih tamo namjeravali spaliti u užarenoj peći koja je bila sedam puta više vruća. Danima prije toga su unutra bacali sav materijal kako bi peć bila toliko užarena da je bila sedam puta više vruća, preužarena sedam puta. Pa, uništila bi vas da joj se približite na udaljenosti od devedeset metara. Ali su oni ušli pravo u užarenu peć i izišli čak i bez ikakvog mirisa vatre na sebi. I Nabukodonosor je rekao: „Svaki čovjek koji ne proslavlja tog Boga, neka mu djeca i on budu ubijeni, njegova kuća spaljena i pretvorena u smetište." To je točno. Razumijete li? On... Imali su globalno probuđenje jer su bili vjerni Riječi. To je ono što se dogodi. Sigurno. Ostanite vjerni Riječi. Da, i to se uvijek divno isplati.

76 Jakov, maloprije smo ga spomenuli. Ovdje imam zapisano njegovo ime. Ovdje je on bio mala kukavica, ali je ostajao. Ondje se bojao Ezava. O. Znao je da je bio daleko od Boga. Sve te godine je bio daleko od Boga, ali je uvijek pokušao ostati vjeran toj Riječi. I ovdje ga je Bog pozvao i rekao mu da ode svom domu. Ovdje je on bio pravo na mjestu dužnosti, a ondje je bio Ezav s vojskom. U to je vrijeme bio promijenjen iz imena Jakov, „varalica, nevaljalac", u Jakov... „knez pred Bogom", kada je sljedećeg jutra izišao s okrunjenom službom. Izišao je pravo naprijed i susreo Ezava i nije htio pomoć od njega. Amen. Vjeran Riječi... Tako Bog čini stvari, zar ne? On - On čini stvari na Svoj vlastiti način. U redu.

77 Mnogi od moje braće danas imaju veliku popularnost među svojom denominacijskom braćom. Samo izgovori jedno ime, o, i baš kao da je vatra svugdje. To je točno. Izgovori ovo određeno ime ove osobe... I na kraju krajeva, kada mi je Gospod progovorio dolje na rijeci onog dana, to je predvelo to probuđenje po svijetu, iz toga je izišao svaki od onih velikih evanđelista.

Oni su se vratili pravo natrag sa svojom braćom (Razumijete li?), tim denominacijama iz kojih su izišli. Došli su ovdje vani i održali taj sastanak,

pretpostavljam da je Dema...

35 Uzmimo neke od Deminih misli. Dok sam neki dan sjedio na brežuljku razmišljajući, bio je dan i razmišljao sam: "Zašto bi Dema htio ostaviti tog momka? Zašto bi ostavio tog jadnog malog propovjednika koji ga je doveo Gospodu, čovjeka koji je predvodio probuđenje među poganima, pravog proroka?" Nitko nije mogao reći da on nije bio prorok. Bio je više od proroka, bio je apostol i veliki i silni apostol poganima. A Dema je bio pridružen Pavlu, imali su zajedništvo i vidio je kako se Duh Božji kreće na tom čovjeku. I zašto bi takvoj osobi okrenuo svoja leđa, bio je potvrđen da je Kristov sluga? Jeste li primijetili da Pavao ovdje: „... zaljubljen u sadašnji svijet..." Ne mislim da se Dema vratio u grijeh. Ne mislim da je to učinio. Već mislim da je stekao pogrešno mišljenje o Pavlu.

36 Dakle, on... Dema je izišao iz bogate obitelji i bio je bogat, a novac ponekad ljudima znači religija. Kao što kažu u Kaliforniji: „Ako nemaš tri Cadillaca, nisi duhovan." Stoga to znači, ako nisi uspješan, ako nemaš najbolju crkvu u gradu, ljudi neće ići. Gotovo da je tako ovdje. To vam je dokaz - moraš imati najbolju crkvu u zemlji ili kažu: „Ti, o, ti misliš da si se pridružio onakvoj maloj hrpi?"

Jeste li znali da naš Gospod nije imao gdje Svoju glavu nasloniti? Jeste li znali da je posjedovao samo jedan ogrtač? Razumijete li? I imao ga je, bio je jednostavno Osoba koju su maltretirali. Nije imao gdje Svoju glavu nasloniti. Ali su o Njemu mogli misliti istu stvar, i jesu.

37 I dakle, vjerujem da je Dema vidio tobožnji neuspjeh u Pavlovoj službi. Mislim da je on mislio da je stari momak propao pred Bogom. Dakle, mislio je da ljudi koji bi iskopali vlastite oči da ih daju Pavlu...

Dakle, Pavao je to rekao, rekao je: „Oči biste makar svoje iskopali da ih date meni." Jer mislimo da je Pavao imao loše oči jer je rekao: „Pisao sam toliko velikim slovima." Rekao je „veliko slovo", ali ja imam leksikon i on kaže „velikim slovima". Bio je u Rimu ondje u zatvoru. Nešto nije u redu. Rekao je da su ga oči mučile od nebeske vizije. Stoga on... Ljudi bi bili iskopali svoje oči vidjevši da Pavao pati, da ga njegove oči muče i da on pati. I tripot je pitao Gospoda da ga iscijeli. I rekao je: „Da se iznad obilja objava ne bih uznosio, dan mi je đavoljev poslanik da me udara." Dakle, dobro bi nam išlo, onda bi ga ponovno udario. Potom bi mu dobro išlo i ponovno bi ga udario.

38 Vidite, Pavao je imao veću službu od svih drugih apostola zajedno. Neki su od njih mogli reći: „Pa, ja sam hodao s Isusom." Pa, ljudi na ulici su hodali s Njim kada je bio ovdje. Ali Ga je Pavao vidio u Ognjenom stupu nakon što je On umro, bio pokopan, uzašao na nebo i vratio se te pozvao Pavla (Razumijete li?) na putu dolje u Damask. I on je imao veću službu od Mateja, Marka, Luke ili bilo koga od onih drugih. Bio je daleko iznad

njih. I rekao je: „Da se dakle ne bih uznosio i rekao: 'Dakle, vi momci ne znate ništa o tome, ja sam vidio Gospoda nakon Njegovog uskrsnuća.'”

Pa, oni kažu: „Mi smo hodali s Njim.” Pa, hodali su i svi oni ljudi dolje oko Galileje i Nazareta i kroz onu zemlju ondje. Svi su oni hodali s Njim.

39 Ali, vidite, Pavao je razgovarao s Njim i vidio Ga u obliku u kojem je On bio prije nego je postao tijelom. Razumijete li? I On je poslao Pavla u tom stanju. Dok je bio u tom Svjetlu, poslao je Pavla. I - i Pavao Ga je bio vidio. I rekao je: „Da se ne bih uznosio, osjećao se malo više od nekih od vas braće, dan mi je đavoljev poslanik,” koji ga drži pokorenim. I rekao je: „Tripit sam zaklinjao Gospoda da mi to oduzme. A On je rekao: 'Savle, ili Pavle, dosta je milost Moja.'” Tada je Pavao rekao: „Hvalit ću se slabostima svojim jer kada sam slab, onda sam jak. Vidite, hvalit ću se time.”

40 Dakle, jeste li dakle primijetili, čovjek koji je imao veću službu od bilo koga od onih drugih koji su bili na terenu, Pavao, najveća služba od svih njih, koji je bio vidio Isusa u Ognjenom stupu i poslao ga je da učini ono što je učinio te je znacima i čudesima iznad svake sumnje bio potvrđen od istog Boga, iste sile, a bio je toliko siromašan da je imao samo jedan ogrtač, propovijedao je hrpi ljudi koji bi bili iskopali svoje oči, a neki od njih su bili milijunaši. A ipak je Pavao imao jedan ogrtač. Rekao je: „Uzmi taj ogrtač, ovdje gore postaje hladno.” Bio je u planinskom području. Imao je samo jedan ogrtač.

A Dema, čovjek koji je bio ugledan, visokog kalibra, kulturan, obrazovan i bogat čovjek koji je ima mnogo odjeće za presvući: „Taj tip, nešto s njim nije bilo u redu. Koji je imao toliko mnogo prijatelja koji bi svoje oči iskopali da ih njemu daju, a ipak je toliko siromašan da je imao jedan ogrtač. Nešto nije bilo u redu s Pavlom.”

41 O, znate, taj duh ne napušta svijet, i dalje ga imaju na taj način. Novac nije Bog. Postoji samo jedan Bog. Razumijete li? Ali ljudi misle da zato što imaš veliku službu moraš imati sve ovo i sve ovo i sve ove velike stvari i velike fakultete i veliko to i to. Bog se ne bavi tim stvarima. Ili je to makar bilo moje mišljenje. Bog se bavi pojedincem. Nikada nas nije postavio da odemo činiti takve stvari.

Ali Pavao s jednim ogrtačem i kaže Timoteju ovdje da mu ga donese jer tamo gore postaje hladno. Razumijete li? Čovjek koji je imao službu, koji je propovijedao desecima tisuća kao što je Pavao činio i službu koja je mogla činiti svakojaka čudesa i vidio je Isusa u Ognjenom stupu, poslao ga je, a ipak je imao samo jedan ogrtač. Dema je rekao: „Takav momak,” okrenuo se od njega.

42 Dakle, kad je on ovdje gore propovijedao prema Troji, nalazimo da je

jer je bilo u izopačenom stanju. Iz tog su razloga ljudska srca ismijala vjernog Božjeg slugu, jer je izopačeno. Priroda je izopačena, to je razlog...

71 Ako je priroda izopačena ovoliko lijepa koliko jest, kakva će biti kada postane obraćena natrag na volju Božju? Ako zemlja može roditi plodove za koje su potrebna dva čovjeka da ih nose na svojim leđima, a ta je zemlja izopačena, kakva će biti kada se obrati natrag k Bogu? Krist dolazi, pustinja će procvasti poput ruže. Bit će to obraćenje. I na suhim će mjestima poteći voda, a zemlja će procvjetati i procvasti. O, to će biti vrijeme i kada će se ljudska srca obratiti u pobožne ljude koji su se sada odlučivali, oni će živjeti na tom mjestu. Amen.

72 Taj mračni čas... „Između otapajućih stijena i mračnog neba,” rekao je pjesnik, „moj je Spasitelj pognuo Svoju glavu i umro, zastor koji se otvorio otkrio je put k nebeskim radostima i beskrajnom danu.”

Morao je to učiniti kako bi priprazio put za nas. To je točno. Ali što je Bog učinio? Bio je vjeran Riječi i prigrio je križ. Ali je li to bio kraj Njegove službe? Je li Njegova služba propala? Bog ju je okrunio najvećom krunom kojom je ikada mogla biti okrunjena. Okrunio ju je na uskrsnje jutro, za uskrsnuća. Okrunio je službu našeg Gospoda Isusa, ustao je iz mrtvih i živi zauvijek. Nije bio propao jer su Ga svi napustili, bio je okrunjen. Sigurno. Sigurno. Bio je okrunjen jer je bio, bio je napušten i On je to morao učiniti kada Ga je podigao iz mrtvih.

73 Isto je bilo s Ilijom. Govorili smo o njemu prije nekoliko trenutaka. Ilija, taj je jadni stari slabi prorok bio tamo vani u pustinji i morao se hraniti onime što bi mu ptice donijele. I njegovo malo staro ispijeno smeđe tijelo, mali ćup ulja obješen sa strane, njegovi brkovi svi vani, a glava vjerojatno ćelava i izgorjela od sunca, teturao se dolje s ovakvim štapom, ali dolje je ispod tog malog starog srca otkucavao Božji Duh. Kada je Bog vidio Svog malog starog umornog slugu kako se približava kraju, svi su ga napuštali i sve ostalo, je li ga On iznevjerio? Poslao je kola dolje, kupio Svog umornog slugu: „Ti čak ne moraš niti odšetati gore poput Henoka, Ja ću te jednostavno odvesti kući u kolima.” Tako je. Da. Okrunio je njegovu službu vožnjom kući u kolima. To i nije loše, znate. Da. Da, nije morao odšetati kući, On je samo poslao kola i kupio ga jer je bio umoran. To mi se sviđa. Jadni, mali, stari sluga, kupio ga je, odveo ga kući.

74 Samo vrijeme kada je Daniel ostao toliko vjeran Bogu da je otišao u... Oni su rekli: „Taj čovjek, znate, nekoć je bio veliki momak ovdje u ovom kraljevstvu. Govorio je svakakve stvari. I doveo je vračare, poučio ih stvarima i Medo-Perzijanci i kako je on učinio. Ali je pod vladavinom Darija Daniel bio taj koji je ostao vjeran Bogu. Danijel je ostao s Božjom Riječi i nije se htio umiješati s bilo čim drugim. I rekao je: „Pa, njegova je služba propala jer sam u lokalnim novinama vidio da će ga baciti u lavlju jamu za

66 Čak i Njegova crkva, dvanaestorica u kojima je uživao i kojima je sve rekao i volio ih, oni su Mu okrenuli leđa. Samo je jedan ostao uz Njega, bio je to čovjek Ivan. Upravo u času kad je sve nestalo i sve su nade nestale, On je tamo bio vezan i odveden ondje gore i izrugivan i ispljuvan i svoja leđa upravio ka... Ne znajući da je to ispunilo Pismo.

67 Pa, zar ne znate da se danas odvijaju stvari koje točno ispunjavaju Pismo do slova? Zašto ljudi dopuste - mogu reći ove stvari? Zašto ove denominacije bijesne? Zašto one to čine? U Pismu je pisano da će to činiti. Ući će pravo u to i sami to učiniti, slijepo ne znajući da to čine. Mislite li da je Juda znao da igra Judinu ulogu? Mislite li da je faraon znao da je igrao ulogu, a Bog ga je podigao za tu svrhu? Mislite li da bi Ezav učinio stvari koje je učinio? Sigurno ne. Rečeno je: „Imaju oči i ne vide, uši i ne čuju.” Ali promatrajte kako se Pismo jednostavno otvara. Razumijete li? Na kraju smo vremena, mora biti ovako.

68 Dakle, Njegova Ga je crkva napustila. Svi ljudi i priroda su Ga napustili. Govoreći o nekome tko je napušten, Pavao uopće nije bio napušten u usporedbi s onim što je On bio. Čak i samo stvorenje koje je On stvorio Ga je napuštalo, mjesec i zvijezde i sunce i sve, Bog i sve. Čovjek, Bog, priroda i sve Ga je napustilo, ništa tamo nije stajalo, umro je sam. Je li izgubio Svoju službu? Ispunjavao je Svoju službu, nije ju gubio. To ide s tim. To je ono što se dogodi. To mora ići s tim.

69 Dakle, sve Ga je napustilo. Ali je u to vrijeme Bog došao na scenu jer svaki čovjek koji pozna Riječ ostat će s Riječi znajući da je Riječ Bog. Razumijete li? I Riječ se sama mora otvoriti. Nepogrešiva Riječ se mora otvoriti. Mora, s ciljem, jer je Riječ Bog. I ako je djelovala na druge kroz čitavo doba, na isti će način djelovati upravo sada jer je Ona Bog. Nemojte to nikada zaboraviti. Jer je Isus znao da, budući da je On punina Riječi, On nije bio samo Prorok, On je bio sam Bog. On je bio Riječ. Iz tog Ga razloga nije napustio samo čovjek, već Ga je priroda također napustila. Cijelo Ga je stvorenje napustilo, sve, zvijezde, mjesec i nije bilo svjetla kada je umro. Sve Ga je napustilo (Razumijete li?) jer je On bio Stvoritelj svih stvari. „Na svijetu bijaše i svijet po Njemu postade, a svijet Ga ne upozna.” Razumijete li? Bio je Stvoritelj svih stvari. Svih stvari... Dakle, jedina stvar, da mi - mi ne stvaramo već pokušavamo obratiti, a oni koje pokušamo obratiti su ti koji napuste i odu (Razumijete li?) kada dođe vrijeme da se Riječ uistinu pokaže, to mora biti tako. Dakle, samo upamtite, tada je Bog došao na scenu.

70 A u životu našeg Gospoda Isusa, silna djela koja je učinio prvih godinu dana i šest mjeseci Svoga života, o, kako je On bio silan čovjek. Na zemlji nikada nije bilo ničega poput Njega, nije bilo od tada, nikada neće biti poslije. Ali što se dogodilo? Dobio je više ismijavanja od ikoga, od svih drugih zajedno. Ismijan od prirode i ismijan od stvorenja, ismijan od svega

ondje gore bio jedan čovjek koji je bio kovač. I bio je nitkov. I mrzio je kršćanstvo. I Pavlu je učinio sve što mu je mogao učiniti, dao da ga zatvore i sve... Pavao čak upozorava Timoteja za istu stvar: „Pazi na tog tipa.” I evo Deme... O Bože, dopusti da ljudi to čuju. Ovdje je Dema stajao pokraj čovjeka koji je zaslijepio čovjeka jer ga je osporavao. Dakle, vi propovjednici Crkve Kristova, odjenite sada svoje ogrtače. Jedan mi je jednom rekao, rekao je: „Zaslijepi me. Zaslijepi me. Ti imaš Duha Svetog, zaslijepi me.”

Ja sam rekao: „Ti već jesi slijep.” Razumijete li?

Dakle, zašto Pavao nije zaslijepio kovača? Ista vrsta duha koja je na ljudima koji tako misle ista je stvar koja je bila na Demi. Čovjek koji je mogao zaslijepiti čovjeka jer ga je osporavao, a potom se okrenuti i dopustiti jednom kovaču da mu pokvari službu u gradu, bez sumnje je Dema rekao: „On - on - on je propao, izgubio je sve svoje darove. Izgubio je svoj dar zaslijepljivanja.”

Zar ne vidite da taj duh još uvijek živi, kaže: „Propao si, brate...” O, to jednostavno pređe preko glava ljudi. Oni to jednostavno ne shvaćaju, to je sve. Razumijete li? Oni to jednostavno ne mogu vidjeti. Razumijete li? Ne razumiju.

43 Dakle, Dema nije zaslijepio tog čovjeka jer je htio. Nije li Isus rekao: „Ne činim ništa prije nego Mi pokaže Otac?” Nisam li vam godinama prije rekao da i kad bi moja vlastita majka ležala umirući i kad bi rekla: „Bille, kako ću završiti?” Ja ne bih mogao reći ništa dok Bog najprije to ne kaže. I to je baš ono što se dogodilo. Čovjek ne može... Čovjek je iz početka promašaj. On je samo sredstvo kroz koje Bog djeluje, a Bog čini Svoju vlastitu volju. Ali kada vidite ove super fantastične ljude koji uvijek imaju ovo i ono i nešto drugo, bolje vam je da se klonite toga. Razumijete li? Sam Isus to nije činio. On je rekao: „Ja samo radim kako Otac radi. On mi pokaže što da učinim i potom to odem učiniti. Ne mogu učiniti drugo - ništa drugačije od toga.”

44 I ovdje je Dema vidio Pavla, čovjeka koji je imao takvu službu, a ipak je bio toliko siromašan da je imao samo jedan ogrtač i želio je da mu ga Timotej donese: jedan ogrtač. Ali je Pavao postavio primjer kakav je Krist bio: On je imao jedan ogrtač. Zašto onda bogatstva i mnogo novca i stvari toliko znače ljudima danas? Primijetite sada. I imao je silu da tko je god bio protiv onoga što je on propovijedao, on se okrenuo i rekao: „Neko vrijeme ćeš biti slijep.” I taj je čovjek bio slijep.

A ovdje je bio kovač koji mu je učinio deset puta više nego onaj čovjek, a ipak je prošao bez posljedica. Mora da je Dema mislio: „Pa, vidite, stari je momak sada propao. On je - on je izgubio svoju službu.” Ne, ne, on uopće nije bio izgubio svoju službu. Bog ne čini takve stvari.

Bog nije indijanski darivatelj. Da.

45 Primijetite sada. Pavao je bio pomalo nalik Iliji. Prorok Ilija je otišao gore na planinu po Božjem poslanju te pozvao vatru da se spusti s neba i ona se spustila. I pozvao je vodu, a ona je došla. I potom je po Božjoj poruci zapovjedio i ubio četiristo svećenika, odsjekao im glave, pustio ih da se kotrljaju nizbrdo, a zatim je bježao zbog prijetnje jedne - jedne žene, jedne male licemjerne žene, to jest, ona je bila nevjernik. Jezabela, ta jedna mala žena koja je bila glavna ideja svakom djeliću toga, ona je bila ta koja je to uzrokovala. Činilo se kao da će prvo doći do nje. Ali Bog ima načina kako da čini stvari i njegovi sluge mogu djelovati samo prema - ako djeluje prema volji Božjoj.

46 Zar ne vidite, prijatelji, da se morate kretati prema Božjem načinu kretanja. Koliko sam puta posjeo i savjetovao braću i kako bih htio doći preko i rukovati se s njima i reći: "Braćo, nema razlike, hajmo samo biti braća." Kako to mogu učiniti i zadržati svoje poslanje „Propovijedaj Riječ”? Gospod to ne želi učiniti.

Stajao sam među propovjednicima i rekli su: „Brate Branham, moja je teta ovdje preko. Znam da si ti prorok poslan od Boga. Odi tamo i vrati joj njezin vid.” Volio bih da mogu, učinio bih to. Ja to ne mogu učiniti dok mi On ne kaže da to učinim. Razumijete li? Nitko to nije mogao učiniti. Ilija to nije mogao učiniti, nitko drugi to nije mogao učiniti.

47 Dakle, nalazimo da Pavao... Dema je propovijedao s Pavlom, vidio je kako je Pavao ugledao hromog čovjeka kako je tamo ležao i rekao je: „Vidim da imaš vjeru da budeš iscijeljen. Ustani na noge. Isus Krist te ozdravlja.” Bio ga je vidio kako iscjeljuje bolesne, a ipak je ostavio svog prijatelja Trofima bolesnog.

„Pavao je izgubio svoju službu.” Mora da je Dema to mislio. „Zašto on nije, ako je imao dar iscjeljenja, zašto nije otišao ondje gore i iscijelio tog prijatelja koji je tako vjerno ostao uz njega?” Rekao je: „Ostavio sam ga ondje gore bolesnoga. I nemam niti jedan ogrtač i želim da mi usput poneseš taj ogrtač. I pazi na tog kovača, upravo je pokvario onaj sastanak u gradu. Morao sam napustiti grad. Zatvorio me je u tamnicu.”

Mislim da je Dema rekao: „Kakvim je propovjednikom ovaj postao?” Razumijete li?

I, brate, danas u svijetu imaju mnogo tih Deminih duhova. Ne znaju u čemu je bit toga. Razumijete li? Nema potrebe da im to pokušate objasniti jer ionako neće shvatiti. Vidite li, vidite? Kristov sluga slijedi tragove stopala.

48 Jedan od naših đakona ovdje, ne znam je li ovdje večeras ili nije, Tony Zabel. Obično je ovdje negdje. I on mi je došao i rekao je ovdje

malog potoka, potoka Penuela ondje i tamo je on stajao. I kakvo stanje. Ezav ga je mrzio i dolazio mu ususret s vojskom, a ovdje mu je bila žena, dvije žene i djeca, svi s ove strane potoka i nalazio se u škripcu. Zašto? Jer da je ostao u svojoj vlastitoj zemlji, sve bi bilo u redu. Ali je imao poziv, Riječ Božja bila ga je pozvala u njegov rodni kraj. Haleluja. Neka Bog blagoslovi čovjeka. I on je dobio promjenu. Sigurno.

63 Isus, vjeran Očevoj Riječi: „Ja činim samo ono što Otac kaže. Pisano je: 'Neće čovjek živjeti samo o kruhu, nego o svakoj Riječi što izlazi iz usta Božjih.'” Isus, zauvijek vjeran toj Riječi, došlo je vrijeme kada je izgubio sve prijatelje koje je imao. Svaki od njih Ga je napustio i otišao: svi oni. I ljudi su Ga vidjeli ismijavanog, izruganog, izgubili su povjerenje u Njega. „Kako čovjek koji je mogao progovoriti mrtvacu u grobu i podići ga, kako čovjek koji je mogao predvidjeti događaje do detalja i nikada nije imao - nikada nije iznevjerio može sjediti na sudu s licem krvavim od iščupane brade i vrlo ljepljivom pijanom pljuvačkom vojnika koja Mu se slijeva niz lice, s krpom na glavi, a udaraju Ga štapom po glavi i govore: 'Proreci i reci nam tko te udario, vjerovat ćemo!’”

Pa, učenici su samo otišli, rekli su: „A...”

64 Vidite, tako brzo zaborave što je Bog učinio. Kako je Mojsije kod Crvenog mora rekao kada je tamo stajao i rekao: „Bog je učinio deset izvanrednih čudesa, jeste li još uvijek toliki prijestupnici da ne znate da je On i dalje Bog?” On je otišao ondje dolje i udario zemlje, bacio je prokletstvo na zemlje. Donio je žabe, buhe, muhe, sve i udar koji je ubio sve prvorodence te je anđeo smrti prošao zemljom, a ipak ga ti ljudi nisu htjeli slijediti kod Crvenog mora. Kako brzo, čim vaša popularnost... Kada su vidjeli ta velika sjajna koplja stotine tisuća ljudi koji su tako dolazili ili možda, da, možda milijun ljudi koji su dolazili i buku kola i prašinu koja se dizala, oni su jednostavno odustali i pali natrag: „I, Mojsije, trebali smo umrijeti tamo natrag.” Razumijete li? A Bog je rekao da je On dopustio da oni umru u pustinji zbog nevjere. „Mojsije, tvoja je služba propala, to je sve. Ti više nisi.” Vidite, oni ne razumiju. Ne shvaćaju to.

65 I dakle, ista je stvar bila kada Isus, mladi Rabbi ili Učitelj ili Prorok Galileje, kada je On činio sva ona čudesa i stvari: „Kako je On ikada mogao trpjeti i podnositi takvu stvar? Kako je mogao dopustiti da Ga čovjek lancima veže kada je mogao slomiti pečat s groba i podići mrtvog čovjeka iz vječnosti? Kako je to mogao učiniti kada je mogao progovoriti udovičinom mrtvom sinu i podići ga da ponovno živi i Lazara, mrtvog i trulog u grobu te ga izvesti vani? Kako je mogao stajati i reći: 'Ja sam uskrsnuće i život, tko u Mene vjeruje - ako i umre - živjet će. Svatko tko živi i vjeruje u Mene, neće umrijeti nikada.' I da stoji i bude okovima vezan i pljuvačka na licu i ne otvara Svoja usta?” Učenici: „Izgubio je Svoju službu.” Da, tako to ide. Bog, ovaj jadni svijet...

Riječi. Rekao je: „Svi su me napustili.” I bio je izbačen iz društva, iz organizacije, čak i iz državne organizacije ili državne izraelske crkve, svećenici i svi su ga bili izbacili i nije čak niti imao ogrtač kao Pavao već mali komad ovčje kože ili kože omotane oko sebe i bio je ostavljen na planini te su ga hranile ptice. Sigurno. Zašto? Zbog Riječi Božje jer je bio vjeran prema TAKO KAŽE GOSPOD. Dakle, svi su oni postali moderni. Prva dama zemlje, Jezabela, imala je svu modu i stvari tamo vani. I svećenici su tome popustili i tako dalje i svi propovjednici i tako dalje, uskladili su se s time. Ali ne i Ilija, on je ostao vjeran toj Riječi. I zbog takve je stvari bio napušten dok nije povikao: „Gospode, ostao sam sâm, a oni traže da i meni oduzmu život.”

Ali mu je Bog dao utjehu, rekao je: “Još uvijek ondje dolje imam sedam tisuća.”

60 Vidite, ne vjerujem da je Ilija otišao uobražen vezano uz to da je on bio jedini, već mislim da je on jednostavno bio toliko napušten. Svaki put kada bi otišao do svećenika da održi sastanak, oni bi ga otpustili. Otišao bi ovdje dolje: „Odlazi odavde, fanatiče. Odlazi odavde. Odi učini ovo.” To se pokazalo kada je došao Elizej, njegov nasljednik. Pa, što su oni učinili? Oni su čak... Mladić je bio ćelav i oni su poslali svoju malu djecu vani da se izruguju tim starim varalicama. Rečeno je da su njih obojica bili smatrani varalicama, rekli su: „Stari ćelo, ćelo, zašto nisi uzašao poput Ilije?” Nisu vjerovali da je on uzašao. Uh-huh. Razumijete li? Jednostavno su mislili da su oni hrpa varalica. Ali su oni bili vjerni Riječi s potvrđenom službom. Ilija je stajao. U redu.

61 Daniel je zauzeo istinsko stajalište. Znae gdje ja to dobijem u Danielu 12 ili - ili vjerujem da je to Daniel 9. Kada vi... Daniel je zauzeo istinsko stajalište za Riječ. Što mu se dogodilo? Kada je bio čovjek koji je bio kraljeva desna ruka, ali je zauzeo pravo stajalište za Riječ i bio je izbačen i bačen u lavlju jamu: Božji čovjek koji je stajao vjerno s Riječi.

Hebrejska su djeca ostala vjerna Riječi, pod kraljevim proglašenjem: “Tko se ne pokloni onom kipu kada se oglasi psaltir i kada zatrupe trube i tako dalje, tko god se ne pokloni našem kipu bit će bačen u peć užarenu.” A oni su kipu okrenuli leđa i... Bez obzira koliko su nepopularni postali, bez obzira koliko su imali biti izopćeni iz društva oni su ostali vjerni Riječi. To mi se sviđa.

62 Jakov, još jedan... On je imao - dugo je vremena bio daleko od kuće i imao je poziv otići kući vidjeti svoj narod. I bio je na svom putu vjeran svome pozivu, vjeran svome vodstvu. Tamo preko mu je bilo dobro, ali je Bog počeo raditi s njim da ode kući. I na svom je putu kući bio ubačen između dva škripca. Njegova žena i djeca s ove strane te njegov omraženi brat, Ezav, koji je ovdje dolazio s vojskom njemu ususret. I stajao je kod

nedavno, prije nego je dobio - nego je došao ovdje, rekao je - rekao je: „Sanjao sam san, neobičan san.” Rekao je: „Sanjao sam da sam pokušavao pronaći svoj put prema nebu.” Rekao je: „Vidio sam da dolazi čovjek u crnoj halji koji je čitao knjigu.” I rekao je: „Došao sam do tog čovjeka i pitao ga: 'Kojim putem se dođe na nebo?' I on je rekao: 'Pitaj čovjeka ispred mene.'” A to je bio pastor crkve u koju je on bio išao.

49 Otišao je malo dalje i sreo jednog drugog čovjeka, bio je odjeven u crnu halju i pjevao je pjesme, pjevao je. A to je bio jedan drugi pastor. Oba ta pastora su moji osobni prijatelji. A on je rekao... I divni ljudi. I rekao je: „Kojim putem se mogu popeti na vrh planine ovdje?” Rekao je: „Gledaj.” Rekao je: „Vidiš li kako tamo gore skroz na vrhu stoji onaj mali, mali momak?” „Rekao sam: 'Da.' Tamo je stajao momak u trapericama i nosio je mali kaubojski šešir.”

Netko je dolje u Kentuckyju govoreći o meni ondje dolje rekao: „Onaj momak liči na sve osim na propovjednika.” Možda ličim na farmera ili nešto, ali - ali, znate, nije do izgleda.

50 I rekao je da sam to bio ja koji sam stajao tamo. I on - on se penjao gore dok nije stigao do mene i rekao je da sam ga uhvatio za ruku i vodio ga do vrha dok nisam stigao na vrh brežuljka i tamo je bila pustoš kroz koju smo trebali proći, a ja sam rekao: “Tony, moram te ovdje ostaviti, dio ovoga moraš proći sam.”

On je rekao: „Brate Branhame, što mogu činiti odavde nadalje?”

Rekao je da sam ja rekao: „Dođi ovdje, Tony, pogledaj ondje dolje. Vidiš li one tragove stopala s krvlju u njima?” Rekao sam: „To je ono što sam ja cijelim putem slijedio. Samo ostani na tome.” To je jedina stvar na koju znam usmjeriti čovjeka; ne na crkveno vjerovanje ili uzbuđenje neke vrste, već na te krvave tragove stopala koji vode u Bibliju, krv Isusa Krista.

51 Dakle, kako se taj čovjek vjerojatno osjećao, čovjek s toliko mnogo prijatelja milijunaša i jednim ogrtačem, čovjek koji je bio - imao silu zaslijepiti čovjeka, a dopustio je da ga jedan čovjek istjera iz grada: nikada ništa nije poduzeo oko toga, ustao se i izašao. Molio se za bolesne, a ostavio svog prijatelja bolesnoga. I Dema ga je ostavio. Svi ostali su ga ostavili. Svi su ga ostavili. Pavao je rekao: „Svi su me ostavili.” Svaki od njih ga je ostavio.

Ja kažem ovo. Kada čovjek ostane vjeran Riječi, ne samo na jednom sastanku, već na svakom sastanku, kada čovjek ostane vjeran Riječi, doći će vrijeme kada će ga oni napustiti. Točno tako. Oni su to učinili. Učinili su to našem Gospodu. Ostavit će ga kada se zauzme za Istinu. „Svi su me napustili.” I dakle, što mislite da su Dema i neki od tih ljudi mislili, a svi mi

koji poznamo Pismo znamo da je Luka bio liječnik, a Pavao je vodio tog liječnika sa sobom gdje god da je otišao? A propovijedao je božansko iscjeljenje i ostavio svog prijatelja bolesnoga... Toliko siromašan da je imao jedan ogrtač... I dopustio je da ga čovjek istjera iz grada, a mogao je zaslijepiti čovjeka. Vidite, oni su mislili da je propao. Ali nije. Bio je točno u krvavim tragovima stopala. I dalje je slijedio. Nadam se da shvaćate. Rekao je: „Svi su me napustili.”

52 Dema, zaljubljen u ovaj sadašnji svijet, popularnost ljudi. „Zdravo, doktore Dema. Znam da imate svoj doktorat...”

O, sigurno, oni to vole. Isus je rekao: „Kako volite stajati u sinagogama i da vas zovu 'Rabbi' i tako dalje.” Rekao je: „Samo primete veću osudu.” Razumijete li?

Dakle, znamo da kada su vidjeli da ga taj liječnik slijedi ili da je s njim, a Pavao je uzeo Luku, rekao je - ovdje je rekao: „Luka je - Luka je jedini koji me nije napustio.” I Luka je - je dobar prema njemu. Ali mu je Luka pogodan, on treba Luku za svoju službu. I taj je liječnik uokolo slijedio čovjeka gdje god da je išao i propovijedao božansko iscjeljenje. I čovjek koji je propovijedao božansko iscjeljenje mogao je iscijeliti hrome i podići mrtve i sve drugo i vidjeti silne vizije i govoriti stvari koje se imaju dogoditi, a ostavio je svoga vlastitoga suradnika bolesnoga. I mogao je imati milijune dolara i sagraditi građevine vrijedne desetke tisuća dolara i velike fakultete i takve stvari, a čak nije imao nego jedan ogrtač da stavi na svoja leđa...

53 Dema je rekao: „Neću pratiti takvog tipa. On je samo - on je niska klasa osobe. Ja ću se uspeti s denominacijskom braćom. Otići ću gore gdje mogu postati netko.”

Ako je bila takva stvar, volio bih doći i odmah nakon što Baxter završi (Razumijete li?); zbog napuštanja tog jadnog malog momka u tom stanju.

Trebao je stajati uz njega. Pavao je bio taj koji ga je doveo Kristu. Ali, vidite, to je bez poznavanja Duha, znanja što je volja Božja, zatim činiti volju Božju. Razumijete li? Dakle... Ali ga je on ondje ostavio u tom stanju. Ostavio ga... Svi su ga napustili.

54 Kako ja razmišljam o tome, kako sluga koji ostane vjeran Riječi, prije ili poslije, samo zapamtite, ljudi će ga napustiti. Dakle, želimo ući u to na samo nekoliko minuta i neću vas sada predugo zadržati jer želim da budete ovdje ujutro. Kada Božji sluga ostane vjeran Riječi, uvijek ga svi napuste. I to... Dakle, samo uzmite koje god mjesto želite, bilo koje vrijeme u Bibliji ili u povijesti da kada je čovjek ostao vjeran bez obzira koliko je bio popularan, kada je ostao vjeran Riječi, došlo je vrijeme kada ga je religiozan svijet napustio i odvojio. Dakle, samo pročitajte to kada

uzmete Bibliju od Postanka preko do knjige Otkrivenja i pokupite u Prednicejskom koncilu i uzmite to do Nicesjkih očeva i svaki čovjek, svaki sveti, svaki prorok, svaki istinski sluga Božji koji je ostao s Riječi bio je napušten od strane crkvene stvari i ponižen. I Pavao je bio jedan od njih.

55 I kada bi danas postojao jedan takav, bila bi ista stvar. To je baš istina. Morate doći do tog mjesta. To mora doći. Oni misle da bi čovjek koji bi imao takvu službu morao imati utjecaj na čitav svijet. Trebao bi, ali oni neće doći pod njegov utjecaj. Razumijete li? I takav čovjek ne bi službu, svijet stavio pod svoj utjecaj, stavio bi ga pod utjecaj svog Gospodara jer on ovdje ne predstavlja sebe, on predstavlja svog Gospodara.

56 I znate, ljudi traže čast jedni od drugih i oni odaju čast jedan drugome, a tako čineći obeščasćuju Boga. Razumijete li? Mi pokušavamo među sobom učiniti ljude velikima, a mi nismo veliki ljudi i mali ljudi, svi smo mi mali ljudi. Među nama je samo jedan veliki i to je naš Gospod. Razumijete li? I svoju organizaciju činimo toliko većom od Boga: „Velika sveta crkva ovoga, onoga ili nečega drugoga, veliki sveti nadglednici,” i tako dalje. Ne postoje takve stvari. To je čast ljudi. Postoji samo jedan sveti i to je Bog. A Duh Sveti, što je Bog, je među nama. Nismo mi ti koji smo sveti, već je to Duh Sveti koji je u nama. Nije... Kada vidimo da se čine stvari, to nismo mi koji ih činimo, to je Duh Sveti. Isus je rekao: „Nisam Ja taj koji čini djela. Već Moj Otac. On prebiva u Meni i On je taj koji čini djela.” I nije on taj koji - koji čini. U redu. Ali nalazimo one vjerne sluge kroz vrijeme.

57 Dakle, evo stvari koju želim na neki način primijeniti na nekoliko trenutaka. Dakle, obično u takvo vrijeme poput ovog kada čovjek ostane vjeran Riječi i kada ga svi napuste dok se Bog ne umiješa da bi obranio tu osobu i okrunio njegovu službu. Razumijete li? To je točno. Kakva utjeha. Utjeha je sagrađena u obećanju Božje Riječi. Bez obzira što svijet rekao, što svijet učinio, naše nade nisu u tome, nisu sagrađene u onome što svijet čini.

58 Mislim da je ona pjesma tako lijepa, volio bih da mogu pjevati. Uvijek sam želio pjevati. Razumijete li? „Onima što čekaju na Gospoda snaga se obnavlja. Popet će se krilima kao u orla, trčat će i neće posustati, hode li, neće se umoriti, nauči me, Gospode, čekati. Nauči me, Gospode, čekati dolje na svojim koljenima.” To mi se sviđa. „I u Svoje ćeš vrijeme odgovoriti na moje molbe, nauči me ne oslanjati se na ono što drugi čine, već samo u molitvi čekati na odgovor od Tebe.” To je to. To je vjerni sluga koji čeka na red svoga Gospodara znajući ovo: da Pisma ne mogu iznevjeriti ma što da se dogodi. Pismo mora ostati vjerno. U takvo se vrijeme Bog obično umiješa da bi pomogao.

59 Pogledajmo Iliju kada je on bio napušten. Zašto? Jer je ostao vjeran